

ਮਾਨਯੋਗ (ਡਾ.) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰੋਪਨੀ ਸਕਸੈਨਾ ਜੇ.

ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਜ਼,
ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਡਰਨ ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ,
-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1994 ਦਾ CrI ਐਮ. ਨੰਬਰ 17710-ਐਮ

23 ਫਰਵਰੀ, 1996

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973— ਐੱਸ. 482 ਅਤੇ ਐੱਸ. 387— ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐੱਸ. 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸ.ਸੀ. 258 ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਵੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਸ਼ਾਨ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੇਲ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973—S. 482—ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961— ਐੱਸ. 194-ਏ, 200 ਅਤੇ 276-ਬੀ- ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਪੂਰੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ - ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ

Deputy Commissioner of- Income Tax, Special Range, Ludhiana 245
v. M/s Modern Motor Works, Ludhiana and others
(Dr. Sarojnei Saksena, J.)

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

r-

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 194/ਏ/200/276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਨਸ ਰੀਆ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰੋਤ ' ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਵਾਰਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ 196 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 473, ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਚੇਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 15)

ਆਰਪੀ ਸਾਹਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਿਸ ਆਰਾਧਨਾ ਸਾਹਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡੀ ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨੰਬਰ 1, 3 ਤੋਂ 6।

ਨਿਰਣਾ

ਡਾ: ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਵੀ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 11 ਨਵੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੋਡ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

(2) CrI ਤੋਂ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ. ਮਿਸ. 1994 ਦਾ ਨੰਬਰ 17710 ਐਮ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 1(4) ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1901 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 201(1)/276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਸਰਸ ਮਾਡਰਨ ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ, ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ/ਜਵਾਬਦਾਤਿਆਂ, ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਮ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਸਰਸ ਜੋਆਰ ਬਾਂਸਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੂੰ 8,877। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 21 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ 1,864, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 880. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ 976 ਦੀ 8 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? 1979, - ਨਾ ਹੀ

7 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਤੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਮ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 975, ਭਾਵ 57 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: It-ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਮ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਏ/200 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

(4) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(5) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1991-92 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 7/33 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। — ਆਪਣੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਇਨਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 278 ਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ [ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਲਾਅਜ਼ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1986 ਦੁਆਰਾ 10 ਸਤੰਬਰ, 1986 ਤੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 278 ਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ]। ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(C) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੂਜਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ

ਧਰਮਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਮਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਗਣੇਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਹੇਗੜੇ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਬੰਗਰੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਲ ਕੌਰ (4), ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 397(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ

Deputy Commissioner of Income Tax, Special Range, Ludhiana 247
V. M /s Modern Motor Works, Ludhiana and .others
(Dr. Sarojnei Saksena, J.)

ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਰ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਰਾਜ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨੋਟ-12345, ਧਾਰਾ 397 ਵੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਸਾਨ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ”

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਏ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ '

- (1) 1993 (1) ਆਰਸੀਆਰ 696.
- (2) 1995 (2) ਆਰਸੀਆਰ 373.
- (3) 1995 (3) ਆਰਸੀਆਰ 118.
- (4) 1995 (3) ਆਰਸੀਆਰ 594.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 258.

Deputy Commissioner of- Income Tax, Special Range, Ludhiana 248
v. M/s Modern Motor Works, Ludhiana and others
(Dr. Sarojnei Saksena, J.)

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਬੀ ਦੇ ਤੱਤ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 278-ਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 278-ਈ 10 ਸਤੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਪਰਾਧ 1983 ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 278-ਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: —

“(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਐਡ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮਨੋਗੀ - ਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨੋਮ-ਟੈਕਸ ਰੁਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 194-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਰੀਆ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜੁਰਮ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੇ *ਰਿਸ਼ੀਕੋਸ਼ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਡੀ. ਮਨਚੰਦਾ (6)* ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਵਾਰਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (7)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੋਟਿਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 194-ਏ/200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੁਰਮ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ (8)* ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ

- (6) 167 ITR 49.
- (7) 196 ITR 473
- (3) 196 ਆਈਟੀਆਰ 638

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪੀ.ਵੀ.ਦੇਵਸੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9) 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸੇਕੋਈਆ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀਪੀ ਸੂਰੀ (10) 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

(13) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਮੈਸ.ਜੇ.ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 21 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਕੱਟਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਆਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ 'ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ ਸੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਆਰ.ਡੀ.ਮਾਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਰਕਮ 'ਤੇ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇ.ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਵਾਜਬ ਹੈ।

(9) 84 ITR 502

(10) 158 ITR 496

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ

Deputy Commissioner of- Income Tax, Special Range, Ludhiana 250
v. M/s Modern Motor Works, Ludhiana and others
(Dr. Sarojnei Saksena, J.)

ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਕਤ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਰਦ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਸਰਜ਼ ਜੇ. ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਡੀ ਮਾਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(15) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 194-A/200/276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੇਨਸ ਰੀਆ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਿਸ਼ੀਕੋਸ਼ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ਦੀ ਸੰਖ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਟੀਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 194-ਏ/200/276-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਰਮ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਪੀਵੀ ਦੇਵਸੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਿਟਰਨ ਨਾ ਭਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਸਰਸ ਜੇ.ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

(17) ਪੀ.ਪੀ ਸੂਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 221 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 201(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ 'ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਉਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ-ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਅਰਥਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ।

(18) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 976, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ/ਅਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਜੇ.ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ.

ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਸਦੀ ਵਾਧੂ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਸਰਜ਼ ਜੇਆਰ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 21 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਕੱਟਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 194-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ/ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 976. ਮੇਨਸ ਰੀਆ ਇਸ ਜੁਰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ. ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਡਾ. ਵੀਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1994 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 2991.

1 ਜੁਲਾਈ, 1996

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 226 — ਪੰਜਾਬ) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ III, 1990—ਚੈਪਟਰ LIV — Rls. 2.1 ਅਤੇ 3— ਅਧਿਆਇ V(A)-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 4, 5 ਅਤੇ 6— ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਪੈਨ-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 —ਚੈਪਟਰ I ਦੀ ਧਾਰਾ 15 — ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ—ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਰੀਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ - ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰੋਮੋਟੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੋ ਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਅਜਿਹੀ ਮੈਰਿਟ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਹੈ - ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰੋਮੋਟੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੋਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ - ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਅਰ ਮੈਨ / ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ